

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 7-A DUPĂ RUSALII
(a Sfinților Părinți de la Sinodul
al IV-lea Ecumenic)

SF. CUV. MACRINA, SORA SF.
VASILE CEL MARE; SF. CUV. DIE;
AFLAREA MOAȘTELOR
SF. CUV. SERAFIM DE SAROV

Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul, apărătorul monoteismului

A trăit cu 800 de ani înaintea Mântuitorului Hristos, în timpul regelui Ahab, și știm că de la nașterea sa Dumnezeu i-a vestit tatălui său, printr-o vedenie, că Ilie va fi proroc. Cartea a III-a a Regilor din Vechiul Testament ne povestește încercările regelui Ahab și soției sale Izabela, închinători ai idolului Baal, pentru a-l ucide pe Ilie, cel care nu s-a sfiit să-i înfrunte, arătându-le puterea lui Dumnezeu cel Unul. Închide cerul trei ani, pentru ca toți închinătorii la Baal și Astarte să se pocăiască și să se întoarcă la credință. Este hrănit de corbi într-o peșteră de pe valea râului Cherit. Îl înviază pe fiul gazdei sale, o văduvă din Sarepta Sidonului ce suferea ca și semenii săi de pe urma secetei și foametei. Face de rușine pe preoții lui Baal, peste 450, care, susținuți de regii Ahab și Izabela, cred că pot aprinde un jefelnic prin rugăciuni la idoli. Zadarnice însă cele trei zile de rugăciuni, căci doar atunci când rugăciunea dreaptă a prorocului Ilie se îndreaptă spre Dumnezeu, focul se arată. Minunată a fost și plecarea Sfântului Proroc Ilie din lumea aceasta, căci o căruță îl înalță la cer, în timp ce el lasă cojocul și puterea sa ucenicului Elisei.

Și astăzi avem mulți închinători la idoli, disprețuitori ai Dumnezeului adevărat, mulți făcând din „știință”, plăceri, bani și bunuri materiale idolii lor. Și ei arată aceeași îndrăzneală și îndărătnicie ca și regii Ahab și Izabela, propovăduiesc proprii idoli, dar mai mult de atât, vor ca toți ceilalți să preamărească aceeași idoli ca și ei.

Viața curată a celor credincioși, virtuțile acestora, ca și năzuința lor de desăvârșire și sfințire, de mântuire, sunt pricină de desconsiderare pentru mulți „evoluați”, minți inteligente și clar văzătoare ale lumii contemporane. ❖

SĂ PROPOVĂDUIM ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

Doi orbi și un mut care grăia cu anevioie L-au rugat pe Mântuitorul cu credință, strigând și zicând: „Miluiește-ne pe noi, Fiule a lui David!”(Mt. 9, 27) O minune care pune în evidență pe de-o parte dumnezeirea Mântuitorului Iisus Hristos, iar pe de altă parte, credința nestrămutată a celor aflați în suferință.

O evanghelie care arată iubirea milostivă a lui Dumnezeu, iar pe de altă parte, răutatea și invidia omenească, pusă în evidență de atitudinea cărturilor și a fariseilor, când au strigat „cu demonul demonilor scoate pe demoni.”(Mt. 9, 34)

Să nu uităm, căci Mântuitorul Iisus Hristos când i-a tămăduit a vrut să treacă în ascuns minunea: „Vedeți, nimeni să nu știe.”(Mt. 9, 30) Sfântul Evanghelist pune în evidență și vrednicia Mântuitorului, alături de puterea Sa dumnezeiască, căci spune Evanghelia, Mântuitorul Iisus Hristos a străbătut toate cetățile și satele învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

Asupra acestei muncii misionare izvorâtă din mila lui Dumnezeu ar trebuie să cugetăm mai adânc. Este, dacă vreți, în acest exemplu și o invitație pe care ne-o face Mântuitorul la sarcina noastră izvorâtă din taina Botezului de-a pro-

povădui Împărăția lui Dumnezeu și de a invita pe oameni să facă parte din această Împărăție. Nu putem rămâne nepăsători acum când mai mult ca oricând ar trebui să intensificăm activitatea misionară, adresându-ne unui popor din ce în ce mai îndepărtat de Dumnezeu. Părinții noștri nu au fost așa! Ei știau să se roage, să fie milostivi, să asculte cu evlavie Sfânta Liturghie, să-L iubescă pe Dumnezeu și pe semenii. Ei vegheau ca și Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic pe care îi cinstim astăzi, la păstrarea nealterată a tezaurului de credință primit în dar de neamul nostru de la Hristos prin Apostolii Săi. Părinții noștri erau atât de vrednici că au uimit creștinătatea cu dărnicia lor și cu ținuta lor morală. Aveau o opinie publică responsabilă și nu se temeau decât de Dumnezeu. Știau să muncească și să apere pământul acesta sfințit de nenumărate generații de sfinți care și-au înscris numele în cartea vieții și în calendar. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

SFÂNȚA CUVIOASĂ OLIMPIADA, ICOANĂ A VIRTUȚILOR CREȘTINE

În Anul dedicat comemorării Sfântului Ioan Gură de Aur este cu atât mai nimerit să vorbim despre diaconița Olimpiada, despre viața ei, și mai ales despre ultimii ani de viață, în care a cunoscut tristețea și surghinul. Alinare i-au fost doar scrisorile pe care dintr-un alt exil nedrept, Sfântul Ioan Gură de Aur i le trimitea.

Încă de la începutul propovăduirii Mântuitorului, Acesta și ucenicii Săi au fost însoțiți de femei, care i-au ajutat, dar i-au și susținut material și financiar.

Rolul femeilor în Biserica primară

Des menționate în Evanghelie sunt femeile mironosițe, alături de Maica Domnului. Cu mult curaj, dar dublat de devotament și iubire, femeile îi vor sta alături Mântuitorului pe drumul Golgotei, la picioarele Crucii, la punerea Sa în mormânt și vor veni a treia zi pentru ungerea Sfântului Trup cu miruri. Dintre femeile mironosițe, o menționăm doar pe Maria Magdalena, cea care este pomenită în calendarul ortodox pe 22 iulie, deci chiar în această săptămână.

Mai târziu, după Cincizecime, deși creștinii sunt prizonieri, femeile sunt prezente peste tot unde Biserica se află. Le vedem primind în casele lor pe Apostoli sau ucenicii lor, ajutând cu bani Biserica, miluind pe săraci. Iar rolul lor este foarte important în slujirea liturgică. Astfel în Biserica primară apare instituția diaconițelor, ca ordin inferior al clerului. Aveau sarcina de a catehiza femeile înainte de Botez, de a

participa la botezul lor și a ajuta la Mirungere, de a avea grijă de văduve și femeile sărmăne, de a se implica în toate activitățile filantropice ale Bisericii. Instituția diaconițelor a durat până în secolul al IX-lea, când aceasta dispărea.

Trei diaconițe sunt pomenite în calendarul ortodox: Mucenița Tatiana (12 ianuarie), Sfânta Febe (3 septembrie) și Cuvioasa Olimpiada (25 iulie).

Întrarea în rândul diaconițelor a Cuvioasei Olimpiada

Se știe despre Cuvioasa Olimpiada că s-ar fi născut între anii 361 și 368, în Constantinopol într-o familie de neam bun și cu multe averi. Tatăl său, senatorul Seleucos și mama sa Olimpiada pleacă repede la Domnul. Orfana găsește adăpost și îngrijire în casa rudei sale Procopie, guvernator al Constantinopolului. Înțeleaptă și virtuoasă, primește o educație aleasă, și cunoaște oameni sfinți ai Bisericii precum Sfântul Grigorie Teologul sau Grigorie de Nyssa, dar și pe mulți alții. La o vârstă destul de fragedă este măritată cu Nebridios, prefectul Constantinopolului, care moare însă la puțin timp după nuntă. Rămasă văduvă, împăratul Teodosie intenționează să o mărite cu o rudenie a sa, Elpidios, luând în considerare marile averi pe care le moștenise Olimpiada. Dar aceasta nu mai dorește să se căsătorească, ci să-și închine viața lui Dumnezeu și slujirii Bisericii Sale. I se iau averile, ea însăși fiind pusă sub strictă supraveghere. Însă o scrisoare a Olimpiadei către împărat îl convinge pe acesta de buna credință și de năzuințele fetei, și astfel este lăsată liberă și i se întorc averile. Pe care ea va începe să le folosească pentru activitățile filantropice din Biserică, pentru săraci, bolnavi, ctitorire de mănăstiri pentru maici și multe altele.

Cuvioasa Olimpiada și Sfântul Ioan Gură de Aur

Ea va intra în rândul diaconițelor, iar când pe scaunul patriarhal al Constantinopolului va ajunge Sfântul Ioan Gură de Aur, diaconița Olimpiada va fi printre cei care îl sprijină cu toate puterile sale în reformele și misiunea sa. Dar tocmai aceste reforme și moralitatea ireproșabilă pe care o cere de la toți creștinii, indiferent de locul în care s-ar afla în ierarhia statală sau bisericească, îi aduc Sfântului Ioan Gură de Aur mulți dușmani, mai ales la curtea imperială, care în final complotază

pentru răsturnarea din scaunul arhieresc și exilarea sa. Pe 20 iunie 404 Sfântul pleacă în exil, plâns de toți cei care i-au fost aproape, dar și de mulți credincioși. Lasă nu puțini prieteni în urma sa, pe care însă îi va întări trimițându-le scrisori din surghiun. Se păstrează 236 de scrisori din toată corespondența de o viață. Cele mai multe sunt scrise în perioada exilului său, între 20 iunie 404 și 14 septembrie 407, când trece la cele veșnice la Comana, în Pont.

Dintre scrisorile din exil, un loc deosebit îl au epistolele, în număr de 17, pe care le-a adresat credincioasei diaconițe Olimpiada. Aceasta s-a aflat printre cei care au continuat să îl susțină la Constantinopol și după plecarea sa. Pentru că un incendiu a izbucnit la catedrala Sfânta Sofia, cuprinzând și o parte a palatului imperial, autoritățile au pus aceasta pe seama susținătorilor Sfântului Ioan Hrisostomul și i-au pedepsit pe aceștia. Cuvioasa Olimpiada a fost și ea supusă anchetelor și condamnată la plata unei sume mari de bani.

Ultimii ani de viață ai Cuvioasei și minunile sale

Mai marii zilei însă o vor plecată din Constantinopol. Așadar și Cuvioasa Olimpiada este nevoită să ia calea surghiunului, locul de exil fiind Nicomidia. Aici, la nici un an după moartea iubitului său Părinte duhovnicesc, Sfântul Ioan Gură de Aur, este chemată și ea la Cer, la 25 iulie 408. Când încă trupul ei nu fusese pus în mormânt, îi apare în vis episcopului Nicomidiei și îi cere să o pună într-o raclă de lemn, să arunce racla în mare, iar pe ce mal va ajunge aceasta, locuitorii să o îngroape acolo. Racla se pare că a ajuns la Briktoi aproape de Constantinopol. Creștinii au cunoscut că acestea sunt de la Dumnezeu, au luat moaștele și le-au așezat în biserica închinată Sfântului Apostol Toma, unde au început să facă multe minuni și vindecări.

În timpul unei invazii a perșilor (între 616 și 620), biserica a fost arsă dar moaștele s-au aflat întregi. Perșii le-au aruncat în mare, iar apele s-au înroșit de sânge. Creștinii iară au cules din mare sfintele moaște, din care curgea sânge. Auzind de minune, Patriarhul Serghie (610-638) a luat moaștele și le-a mutat la Constantinopol, depunându-le cu evlavie în mănăstirea de maici ctitorită de Sfânta Olimpiada.

Pentru viața ei sfântă, a fost canonizată de Biserică în anul 440. ❖

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Pregătim Hramul cel mare al Parohiei Șerban Vodă

Hramul este una din cele mai importante sărbători pentru toată suflarea unei parohii, la care toți trebuie să dorească a fi prezenți.

Pentru parohia Șerban Vodă sărbătoarea de hram este darul nostru către Maica Domnului, modul în care îi mulțumim pentru ocrotirea Ei. De multe ori, icoana Ei a

fost pentru noi locul în care ne-am plecat genunchii și am vărsat lacrimi pentru durerile noastre. Și Ea ne-a descrețit frunțile, ne-a tămăduit, ne-a fost călăuză și sfătuitor în tot ceea ce

am făcut. Noi și familiile noastre. Ca să nu mai vorbim de faptul că de aproape 14 ani ne ajută să înălțăm sfântă biserică, pentru noi și copii noștri!

De aceea ne bucurăm să fim prezenți la hram, să o cinștim pe Maica Domnului cu tot ce avem noi mai bun. Să fim alături la Prohod, să mergem în procesiune cu Sfântul Epitaf și moaștele Sfinților Paisie de la Neamț și Luca al Crimeei. Iar a doua zi, chiar de praznic, în costum de sărbătoare să venim cu toții la Sfânta Liturghie în casa pregătită, înfrumusețată și plină de flori, mai ales ale recunoștinței.

Nu-i vom uita nici pe cei săraci, căci toți vor pleca cu un pachet, care reprezintă un prinos al dragostei noastre de semenii.

De aceea suntem chemați fiecare dintre noi să fim nu numai participanți la aceste două zile frumoase de praznic, dar să fim și organizatori și să contribuim cu câte un mic dar pentru sărbătoarea ocrotitoarei noastre.

Căci noi de fapt suntem Biserica. Iar fiecărui moment al Hramului noi îi dăm frumusețe! ❖

Din scrisorile Sfântului Ioan Gură de Aur către diaconița Olimpiada

Între Cuvioasa Olimpiada și Sfântul Ioan Gură de Aur s-a purtat în cei aproape 4 ani de exil o bogată corespondență. Din surghiun Sfântul Ioan îi va solicita de multe ori ajutorul, pentru sine dar mai ales pentru alții din Biserică. Nu în ultimul rând, va încerca să îndepărteze tristețea de care diaconița Olimpiada era cuprinsă după plecarea Sfântului Ioan, văzând că în turma lui Hristos intră lupi răpitori.

Despre viața de sfințenie dusă de diaconița Olimpiada aflăm chiar din scrisorile Sfântului Ioan Hrisostomul: trăire în post, rugăciune, priveghere de toată noaptea, pentru care Sfântul o laudă. Dar nu trebuie să uităm nici de generozitatea ei și grija pentru cei sărmani, primirea de oaspeți, ajutorarea celor străini.

Un lucru deosebit de important pe care îl descoperim în scrisorile Sfântului Ioan este acela al răbdării în încercări, dar putem spune că epistolele din exil cuprind multe învățături pentru fiecare dintre noi.

† Nu vreau, pentru ca nu cumva alunecând pe un ocean nesfârșit, să mă depărtez de subiectul de care mi-am propus să vorbesc. Dacă n-aș avea de gând acum să-ți smulg din rădăcini

tristețea, cu drag aș vorbi de virtuțile tale, cu drag aș călători pe acest nesfârșit ocean, dar virtuțile tale, că fiecare din aceste căi dă iarăși naștere la un ocean: fie răbdare, fie smerenie, fie milostenia cea în multe chipuri, care s-a întins chiar până la marginile lumii, fie dragostea, care întrece în căldură nenumăratele cuptoare, fie priceperea cea nesfârșită, plină de mult har, care depășește măsurile firii. Iar dacă ar vrea cineva să vorbească de faptele creștinești născute din ele, s-ar asemena cu unul care ar vrea să numere valurile mării. (Scrisoarea VIII)

† Ce este pânda de păianjen, umbra și fumul și chiar ceva mai șubred decât acestea, așa sunt toate suferințele care au venit peste tine în comparație cu răspălțile ce ți se vor da. Ce lucru mare este să pierzi totul, să fii mutat din loc în loc, să fii izgonit de pretutindeni, să ți se confiște averile, să fii dus înaintea tribunalelor, să fii bătut, să suferi rele de la cei cărora le-ai făcut bine cu nemiluita, să fii dușmănit de slugi și de prieteni, ce lucru mare sunt toate acestea, când răsplata lor este cerul, bunătățile cele nestricăcioase, care nu pot fi tălmăcite cu cuvântul și nu au sfârșit, ci ne desfată veșnic? Nu te mai gândi la

dușmăniei, la viclenii, la pagube de bani, la neconținutele surghiunuri, la statul prin străini! Calcă-le în picioare cum calci cel mai mic fir de praf și uită-te la comorile pe care aceste suferințe le-au născut în ceruri! Uită-te la câștigul care nu se pierde și la bogăția ce nu poate fi furată. (Scrisoarea XIV) ❖

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh DANIEL, în biserica Șerban Vodă se va săvârși pe 24 iulie, începând cu ora 22.30
PRIVEGHERE DE TOATĂ NOAPTE,
la praznicul Adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Se vor oficia Vecernia Mare, Litia, Utrenia, Sfânta Liturghie și Parastas pentru pomenirea morților

PELERINAJ ÎN MOLDOVA
31 iulie – 1 august 2015
Opriri la unele din cele mai importante mănăstiri din Moldova: Bistrița, Văratec, Agapia, Sihăstria, Secu și Neamț.
Închinare la Sfinte Moaște și icoane făcătoare de minuni; popas la mormântul părintelui Cleopa Ilie de la Mănăstirea Sihăstria.
Iată doar câteva motive să participați la acest pelerinaj de suflet. Pentru înscriere și informații, dna Magdalena Pencea – 0724 277 905
Preț: 195 lei

„OMULE, DACĂ ȚI-AI CUNOAȘTE VALOAREA!”

Arhimandritul Arsenie Papacioc, unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți duhovnici ai Ortodoxiei, s-a născut în 1914. S-a călugărit de tânăr, la Mănăstirea Sihăstria. A fost egumen la Mănăstirea Slatina, de unde a fost arestat și dus la Suceava. După ani de detenție, în 1976, a ajuns la Mănăstirea „Sfânta Maria” – Techirghiol, pe care a păstorit-o până în dimineața zilei de marți, 19 iulie 2011, când s-a mutat la Domnul.

✚ Nu accept ca un semen al nostru să nu aibă un duhovnic! Fiecare are o mamă, are o învățătură, are un crez. Sunt situații în care, din motive cu totul speciale, doar pentru o bucată foarte scurtă de timp poți rămâne fără duhovnic. Preotului trebuie să-i arătăm respectul cuvenit. Sunt frați de-ai noștri, mai tineri, cărora le sărut mâna cu toată dragostea. Ei, sărmanii, se simt stânjeniți, dar eu le-am spus de-atâtea ori că nu le sărut mâna lor, ci mâna preotului din ei. Pentru cel care nu are duhovnic e o pierdere, pentru că un popor trăiește prin duhovnicii săi.

✚ Dacă îți creează starea aceasta de agitație, de tristețe, își face cuib satana și-și clocește ouăle; nu mai poți iubi, nu mai poți vedea cu perspicacitate nițel în viitor, cu rațiunea care ți-a dat-o Dumnezeu, nu mai poți, pentru că tu ești trist. Adică nu ești în stare de nimic – o stare drăcească foarte greu de suportat. Când sunteți triști, gândiți-vă la lucrul ăsta: Stai, că este ceva drac aici! Și nu acceptați.

✚ Femeia înseamnă „împărteasă dăruitoare”. Femeia, dacă zici că-i slabă, totuși, din momentul în care te-ai angajat să te numești soț, nu te poți numi soț, decât lângă o soție. Trebuie să o pui pe

tron, cu orice chip! Să nu se mai vadă în femeie numai un scop meschin sau un lucru de caznă. Femeia este extraordinară în creația lui Dumnezeu! Dați-vă seama că destinul întregii omeniri depinde de cuvântul Fecioarei Maria, libere: Fie mie după cuvântul Tău (Luca 1, 15).

✚ Femeia trebuie prețuită, să știți, pentru că mai întâi ne reprezintă o femeie în Împărăția cerurilor: Maica Domnului. Te cutremuri, ți-e și frică să vorbești comparând-o pe ea cu oamenii.

✚ Noi chiar avem o rugăciune, când facem Vohodul: „Și fă, Doamne, să intre cu noi și îngerii care Îți slujesc împreună cu noi!” Deci preotul are autoritate. Pentru că ei sunt acolo: o gloată de îngeri! E Hristos! Ce, te joci?! Deci, căutați să fiți pomeniți la Liturghie.

✚ Căutați să fiți pomeniți la Liturghie. Fie că vă cunoaște un preot sau vă cunoaște duhovnicul, fie că frațiile voastre dați Liturghie, dar să fiți pomeniți. Asta e totul.

✚ Liturghia nu e o lucrare omenească, dragii mei. Nici îngerească. E direct divină! Pentru că nu poți tu să transformi acolo. El este Cel ce este. Și dacă ar fi cu puțință să se deschidă cerurile și chiar

tavanul Altarului, n-ai vedea în cer mai multă lumină și mai multă așezare cum este în Sfântul Altar, cu îngerii, căci Hristos este cu noi.

✚ Sensul adevărat al învățaturii creștine nu este să te gândești numai la mântuirea ta, ci să te gândești și la mântuirea altuia, cu orice preț: mântuind, mântuiește-te! Ne-a creat Dumnezeu nu numai pentru noi, ci pentru întreaga creație.

✚ Prigoana a și venit. Din momentul în care te-ai creștinat, trebuie să știi că a început prigoana.

✚ Smerenia este arta de a sta la locul tău.

✚ Nimic nu m-a ajutat mai mult în viață ca suferința. Singură, suferința este suprema catedră de teologie. Sunt sigur că îngerii erau geloși pe noi pentru că ei nu au această suferință dincolo de firea noastră.

✚ Împărtașania te desăvârșește, nu-ți iartă păcatele. Dacă te spovedești, Dumnezeu te dezleagă prin duhovnic și la împărtașit. Dar să te dezlege de păcate mai întâi. De faptul că ai o ură pe cineva - te-a jignit cineva și ai zis: „Treaba lui, ce dacă m-a jignit?!”. Nu! Trebuie să-l înconjori, să faci o legătură sufletească, ori să-ți recunoști greșeala, ori, în sfârșit, nu-l lași să aibă o apăsare sufletească asupra ta. Să nu zici: „Nu mai am nimic cu el”, că e tot un fel de a-l disprețui și a te vedea pe ține mai presus de el. Păstrează o legătură măsurată, care se potrivește cu armonia. Vorbește cu el, ca să vadă că ești cald, nu respingător. Ura își face loc imediat. N-ai nimic cu el, dar nu-i dai bună ziua. N-ai tu chiar nimic cu el? Sau te saluți cu toată lumea, dar cu amărăciune și cu noduri. Asta nu e bine. Frațiile voastre trebuie să știți că a iubi pe vrăjmași este o poruncă. ✦

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 19 IULIE - 26 IULIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 19 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 7-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic) – Utrenia, Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Luni 20 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sfântul Slăvit Proroc Ilie Tesviteanul – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 22 iulie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 24 iulie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	De la ora 22 ³⁰	Priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 25 iulie	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 26 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor) – Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI